

ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ

ੴ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ॥

ਹੁਕਮਨਾਮਾ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ,

ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀ

- ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ ਹੋਰ
ਹੁਨ ਇਉ ਕਰੋ ਜੋ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ
ਹੈਂ ਤਾ ਖੁਲੇ ਪਾਠ ਕਰੋ ਹੋਰ ਭਜਨ ਕੀਤਾ
ਜਿਤਨਾ ਹੋਵੇ ਨਹੀ ਤਾ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ਜਰੂਰ
ਕਰ ਲੈਣਾ। ਫੇਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ
ਰਿਸਮਾ ਨਿਕਲਨ ਲਗਨ ਤਾ ਓਸ ਵੇਲੇ
ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਗਣਾ
ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਪਾਠ ਤੋਰਨਾ ਫੇਰ। ਪਾਠ

ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੇ ਭਗਵਤੀ
ਮਾਤਾ ਹੇ ਜਗਦੰਭਾ ਆਦਿ ਅੰਤ ਦੈਂਤਾ ਦਾ
ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਹੋਰ ਜੈਸੀ ਬਣਿ
ਆਵੈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਹੇ
ਹਮਾਰੀ ਮਾਤਾ ਗਊ ਬਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ
ਦਾ ਤੇ ਭਛਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਭਨਾ
ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ। ਏਹ ਪਾਠ ਸਭੇ ਸਿੰਘ
ਕਰਨ ਕੁੜੀ ਮੁੰਡਾ ਬੁਢਾ ਬਾਲਾ ਸਭ ਪਾਠ
ਕਰੋ ਨਿਤਨੇਮ ਨਾਲ।

ਪਾਠ ਗੁਪਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸਨੂੰ ਦਸਣਾ
ਗੁਪਤ ਹੀ ਦਸਣਾ ਨਾਲੇ ਡੇਰੇ ਕਰਨਾ ਨਾਲੇ
ਜੋ ਡੇਰੇ ਆਵੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਬੀ ਆਖਣਾ ਤੂ ਬੀ ਕਰ ਤੇ ਆਪ ਦੇ ਦੇਸ
ਤੇ ਪਿੰਡ ਜਾ ਕੇ ਇਹੋ ਪਾਠ ਕਰਾਓ।

ਜੋ ਬਿਧ ਲਿਖੀ ਹੈ ਏਸੇ ਬਿਧੀ
ਸੰਜੁਗਤ ਜੋ ਪਾਠ ਕਰੂਗਾ ਅਰ ਜੋ
ਕਰਾਊਗਾ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਊਗਾ
ਸਤਿ ਕਰ ਮੰਨਣਾ। ਅਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ
ਪਾਠ ਖੁਲੇ ਹੋਣ ਤਾ ਖੁਲੇ ਕਰਨੇ।

ਇਹ ਚੰਡੀ ਦੀ ਬਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਸਾਰੇ
ਈ ਕਰੋ ਜਿਤਨੇ ਪੜੇ ਹੋਇ ਹੋ। ਕਛੁ
ਬਹੁਤੁ ਪਾਠ ਨਹੀ, ਥੋੜਾ ਈ ਹੈ। ਸੰਚੀ
ਉਤੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਨਹੀ ਕਿਸੇ
ਨੂ ਅਰ ਏ ਪਾਠ ਕੁਸੰਗੀ ਨਾ ਸੁਣੇ।
ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਪੜਨਾ ਏ ਪਾਠ।

- ਅਰ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਨੂ ਏਹੁ ਹੁਕਮ
ਹੈ ਜਨਾਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਵਡੇ ਨਿਕੇ ਨੂ
ਸਭਨੇ ਚੰਡੀ ਦੀ ਬਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਜਰੂਰ
ਕਰਨਾ ਹਮੇਸਾ ਸੂਰਜ ਦੇ ਚੜਨ ਤੇ ਘੜੀ
ਅਧੀ ਘੜੀ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਤੋਰਨਾ ਬਡਾ
ਮਹਾਤਮੁ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ
ਚੰਡੀਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿੰਹਾ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਬਹੁਤ
ਅਛਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ
ਪਾਠ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਲਿਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਭੋਗ ਤੇ ਫੇਰ ਨ ਜੂਨੀ ਆਇਆ ਜਿਨਿ
ਇਹੁ ਗਾਇਆ। ਕਰਨ ਲਗੇ ਪਾਠ ਅਰ
ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰਣੀ ਜੋ ਹੇ
ਸਕਤਿ ਮਾਤਾ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਬਿਚ ਜੋ

ਮਨਮੁਖੀ ਸੁਭਾਇ ਹੈਨ ਅਰ ਜੋ ਬਾਹਰਿ
ਤਾਮਸੀ ਸੁਭਾਮਾ ਬਾਲੇ ਦੁਖ ਦੇਣ ਬਾਲੇ ਹੈ
ਹੇ ਸਕਤਿ ਮਾਤਾ ਏਨਾ ਸਭਨਾ ਦਾ ਨਾਸੁ
ਕਰੀ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਜੈਸੀ ਓਸ ਬੇਲੇ
ਫੁਰੇ।

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ॥
ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ
ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥
ਪਉੜੀ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ॥ ਫਿਰਿ ਅੰਗਦ
ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ
ਸਹਾਇ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨੂ
ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਧਿਆਈਐ ਜਿਸੁ ਡਿਠੇ ਸਭ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰੀਐ ਘਰਿ ਨਉਨਿਧਿ

ਆਵੈ ਧਾਇ॥ ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇ
ਸਹਾਇ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥

ਖੰਡਾ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸਾਜਿਕੈ ਜਿਨਿ ਸਭ
ਸੈਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸ ਸਾਜਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ
ਬਣਾਇਆ॥ ਸਿੰਧੁ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ ਬਿਨੁ
ਥੰਮ੍ਹਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ॥ ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੋ
ਦੇਵਤੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਾਦੁ ਰਚਾਇਆ॥
ਤੈ ਹੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ ਕੈ ਦੈਤਾ ਦਾ ਨਾਸੁ
ਕਰਾਇਆ॥ ਤੈਥੋ ਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ ਲੈ
ਨਾਲਿ ਬਾਣਾ ਦਹਸਿਰੁ ਘਾਇਆ॥ ਤੈਥੋ
ਹੀ ਬਲੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੈ ਕੰਸੁ ਕੇਸੀ ਪਕੜਿ

ਗਿਰਾਇਆ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਤੇ ਕਈ
ਜੁਗ ਤਿਨੀ ਤਨੁ ਤਾਇਆ॥ ਕਿਨੀ ਤੇਰਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਸਾਧੂ ਸਤਿਜੁਗੁ ਬੀਤਿਆ ਅਧ ਸੀਲੀ
ਤ੍ਰੇਤਾ ਆਇਆ॥ ਨੱਚੀ ਕਲ ਸਰੋਸਰੀ
ਕਲ ਨਾਰਦ ਡਉਰੂ ਵਾਇਆ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਉਤਾਰਨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਸੁੰਡ
ਉਪਾਇਆ॥ ਜੀਤ ਲਏ ਤਿਨ ਦੇਵਤੇ
ਤਿਹ ਲੋਕੀ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਵੱਡਾ ਬੀਰੁ
ਅਖਾਇਕੈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਛਤ੍ਰੁ
ਫਿਰਾਇਆ॥ ਦਿੱਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਨਿਕਾਲ ਕੈ
ਤਿਨ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸੁ ਤਕਾਇਆ॥ ਡਰਿ ਕੈ

ਹੱਥੋਂ ਦਾਨਵੀ ਦਿਲ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਾਸ
ਵਧਾਇਆ॥ ਪਾਸ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਇੰਦਰ
ਆਇਆ॥੩॥

ਪਉੜੀ॥

ਇਕਿ ਦਿਹਾੜੇ ਨਾਵਣ ਆਈ
ਦੁਰਗਸ਼ਾਹ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਣਾਈ ਅਪਣੇ
ਹਾਲਦੀ॥ ਛੀਨ ਲਈ ਠਕੁਰਾਈ ਸਾਤੇ
ਦਾਨਵੀ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ ਦੋਹੀ
ਆਪਣੀ॥ ਬੈਠੇ ਵਾਇ ਵਧਾਈ ਤੇ
ਅਮਰਾਵਤੀ॥ ਦਿੱਤੇ ਦੇਵ ਭਜਾਈ ਸਭਨਾ
ਰਾਕਸਾਂ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਜਿੱਤਾ ਜਾਈ ਮਹਿਖੇ
ਦੈਤ ਨੂੰ॥ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਤਕਾਈ ਦੇਵੀ
ਦੁਰਗਸ਼ਾਹ॥੪॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾ ਬੈਣ ਸੁਣੰਦੀ ਹੱਸੀ
ਹੜਹੜਾਇ॥ ਓਹੀ ਸੀਹੁ ਮੰਗਾਇਆ
ਰਾਕਸ ਭੱਖਣਾ॥ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕਾਈ
ਦੇਵਾਂ ਨੂ ਆਖਿਆ॥ ਰੋਹ ਹੋਈ ਮਹ
ਮਾਈ ਰਾਕਸ ਮਾਰਣੇ॥੫॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਰਾਕਸ ਆਏ ਰੋਹਲੇ ਖੇਤ ਭਿੜਨ ਕੇ
ਚਾਇ॥ ਲਸਕਨ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ ਸੂਰਜੁ
ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਇ॥੬॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ ਢੋਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ
ਵੱਜੇ॥ ਰਾਕਸ ਆਏ ਰੋਹਲੇ ਤਰਵਾਰੀ

ਬਖਤਰ ਸੱਜੇ॥ ਜੁਟੇ ਸਉਹੇਂ ਜੁੱਧ ਨੂੰ ਇਕਿ
ਜਾਤ ਨ ਜਾਣਨ ਭੱਜੇ॥ ਖੇਤ ਅੰਦਰਿ ਜੋਧੇ
ਗੱਜੇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਜੰਗ ਮੁਸਾਫਾ ਬੱਜਿਆ ਰਣ ਘੁਰੇ
ਨਗਾਰੇ ਚਾਵਲੇ॥ ਝੁਲਨ ਨੇਜੇ ਬੈਰਕਾਂ
ਨੀਸਾਣ ਲਸਣਿ ਲਸਾਵਲੇ॥ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ
ਪਉਣ ਦੇ ਉਘਣ ਜਾਣ ਜਟਾਵਲੇ॥ ਦੁਰਗਾ
ਦਾਨੋ ਡਹੇ ਰਣ ਨਾਦ ਵੱਜਨ ਖੇਤ
ਭੀਹਾਵਲੇ॥ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏਂ ਜਣੁ
ਡਾਲ ਚਮੁੱਟੇ ਆਵਲੇ॥ ਇਕਿ ਵੱਢੇ ਤੇਗੀਂ
ਤੜਫਨ ਮਦ ਪੀਤੇ ਲੋਟਨਿ ਬਾਵਲੇ॥
ਇਕਿ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਝਾੜਉ ਕਢੀਅਨ ਰੇਤ

ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਇਨਾ ਡਾਵਲੇ॥ ਗਦਾ ਤ੍ਰਿਸੂਲਾ
ਬਰਛੀਆਂ ਤੀਰ ਵਗਨ ਖਰੇ ਉਤਾਵਲੇ॥
ਜਣੁ ਡਸੇ ਭੁਜੰਗਮ ਸਾਵਲੇ॥ ਮਰ ਜਾਵਨ
ਬੀਰ ਰੁਹਾਵਲੇ॥੮॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੇਖਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੂੰ ਰਣ ਘੁਰੇ
ਨਗਾਰੇ॥ ਧਾਏ ਰਾਕਸ ਰੋਹਲੇ ਚਉਗਿਰਦੋਂ
ਭਾਰੇ॥ ਹੱਥੀਂ ਤੇਗਾਂ ਪਕੜਿ ਕੈ ਰਣ ਭਿੜੇ
ਕਰਾਰੇ॥ ਕਦੇ ਨ ਨੱਠੇ ਜੁੱਧ ਤੇ ਜੋਧੇ
ਜੁੱਝਾਰੇ॥ ਦਿਲ ਵਿਚਿ ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਮਾਰੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੈ
ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ॥ ਮਾਰੇ ਜਾਪਨ ਬਿਜੁਲੀ
ਸਿਰ ਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ॥੯॥

ਪਉੜੀ॥

ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾਮੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ॥

ਦੇਵੀ ਦਸਤ ਨਚਾਈ ਸੀਹਣ ਸਾਰ ਦੀ॥

ਪੇਟ ਮਲੰਦੇ ਲਾਈ ਮਹਿਖੇ ਦੈਤ ਨੂ॥

ਗੁਰਦੇ ਆਂਦਾਂ ਖਾਈ ਨਾਲੇ ਰੁਕੜੇ॥ ਜੇਹੀ

ਦਿਲ ਵਿਚਿ ਆਈ ਕਹੀ ਸੁਣਾਇ ਕੈ॥

ਚੋਟੀ ਜਾਣੁ ਦਿਖਾਈ ਤਾਰੇ ਧੂਮ

ਕੇਤੁ॥੧੦॥

ਪਉੜੀ॥

ਚੋਟਾਂ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ ਅਣੀਆਂ

ਜੁੱਟੀਆਂ॥ ਧੂਹ ਲਈਆਂ ਤਰਵਾਰੀ ਦੇਵਾਂ

ਦਾਨਵੀ॥ ਵਾਹਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ਸੂਰੇ

ਸੰਘਰੇ॥ ਵਗੈ ਰਤੁ ਝਲਾਰੀ ਜਿਉਂ ਗੇਰੂ

ਬਾਬੁੜਾ॥ ਦੇਖਨ ਬੈਠ ਅਟਾਰੀ ਨਾਰੀ
ਰਾਕਸਾਂ॥ ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ ਦੁਰਗਾ
ਦਾਨਵੀ॥੧੧॥

ਪਉੜੀ॥

ਲਖ ਨਗਾਰੇ ਵੱਜਣ ਆਮੋ ਸਾਮੁਣੇ॥
ਰਾਕਸ ਰਣੇ ਨ ਭੱਜਣ ਰੋਹੇ ਰੋਹਲੇ॥ ਸੀਹਾਂ
ਵਾਂਗੂੰ ਗੱਜਣ ਸੱਭੇ ਸੂਰਮੇ॥ ਤਣਿ ਤਣਿ
ਕੈਬਰ ਛੱਡਣ ਦੁਰਗਾ ਸਾਮੁਣੇ॥੧੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਦੋਹਰੇ ਰਣ
ਸੰਗਲੀਆਲੇ॥ ਧੂੜਿ ਲਪੇਟੇ ਧੂਹਰੇ
ਸਿਰਦਾਰ ਜਟਾਲੇ॥ ਉੱਖਲੀਆਂ ਨਾਸਾਂ
ਜਿਨਾ ਮੁਹ ਜਾਪਨ ਆਲੇ॥ ਧਾਏ ਦੇਵੀ

ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੀਰ ਮੁੱਛਲੀਆਲੇ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਜੇਹੇ
ਲੜ ਹਟੇ ਬੀਰ ਟਲੇ ਨ ਟਾਲੇ॥ ਗੱਜੇ
ਦੁਰਗਾ ਘੇਰਿ ਕੈ ਜਣੁ ਘਣੀਅਰ
ਕਾਲੇ॥੧੩॥

ਪਉੜੀ॥

ਚੋਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ ਦਲਾਂ
ਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਘੇਰ ਲਈ ਵਰਿਆਮੀ ਦੁਰਗਾ
ਆਇਕੈ॥ ਰਾਕਸ ਵਡੇ ਅਲਾਮੀ ਭੱਜ ਨ
ਜਾਣਦੇ॥ ਅੰਤ ਹੋਏ ਸੁਰਗਾਮੀ ਮਾਰੇ
ਦੇਵਤਾਂ॥੧੪॥

ਪਉੜੀ॥

ਅਗਣਿਤ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਦਲਾਂ
ਭਿੜੰਦਿਆਂ॥ ਪਾਏ ਮਹਿਖਲ ਭਾਰੇ ਦੇਵਾਂ

ਦਾਨਵਾਂ॥ ਵਾਹਨ ਫੱਟ ਕਰਾਰੇ ਰਾਕਸ
ਰੋਹਲੇ॥ ਜਾਪਨ ਤੇਗੀ ਆਰੇ ਮਿਆਨੋ
ਧੂਹੀਆਂ॥ ਜੋਧੇ ਵਡੇ ਮੁਨਾਰੇ ਜਾਪਨ ਖੇਤ
ਵਿਚਿ॥ ਦੇਵੀ ਆਪ ਸਵਾਰੇ ਪੱਬਾਂ
ਜਵੇਹਣੇ॥ ਕਦੇ ਨ ਆਖਨ ਹਾਰੇ ਧਾਵਨ
ਸਾਮੁਣੇ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ ਰਾਕਸ
ਖੜਗ ਲੈ॥੧੫॥

ਪਉੜੀ॥

ਉਮਲ ਲੱਥੇ ਜੋਧੇ ਮਾਰੂ ਬੱਜਿਆ॥
ਬੱਦਲ ਜਿਉਂ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਰਣ ਵਿਚਿ
ਗੱਜਿਆ॥ ਇੰਦਰ ਜੇਹਾ ਜੋਧਾ ਮੈਥਉ
ਭੱਜਿਆ॥ ਕਉਣੁ ਵਿਚਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਜਿਨ
ਰਣ ਸੱਜਿਆ॥੧੬॥

ਪਉੜੀ॥

ਬੱਜੇ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ॥
ਤੀਰ ਫਿਰੈਂ ਰੈਬਾਰੇ ਆਮੋ ਸਾਮੁਣੇ॥
ਅਗਣਿਤ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ ਲਗਦੀ ਕੈਬਰੀਂ॥
ਡਿੱਗੇ ਜਾਣਿ ਮੁਨਾਰੇ ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ॥ ਖੁੱਲੀ
ਵਾਲੀਂ ਦੈਤ ਅਹਾੜੇ ਸੱਭੇ ਸੂਰਮੇ॥ ਸੁੱਤੇ
ਜਾਣੁ ਜਟਾਲੇ ਭੰਗਾਂ ਖਾਇਕੈ॥੧੭॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਨਾਲਿ
ਧਉਸਾਂ ਭਾਰੀ॥ ਕੜਕ ਉਠਿਆ ਫੌਜ ਤੇ
ਵਡਾ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਿਆ ਸੂਰਮੇ
ਨਾਲਿ ਵਡੇ ਹਜਾਰੀ॥ ਮਿਆਨੋ ਖੰਡਾ
ਪੂਹਿਆ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਭਾਰੀ॥ ਉਮਲ ਲੱਥੇ

ਸੂਰਮੇ ਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰਾਰੀ॥ ਜਾਪੇ ਚਲੇ
ਰੱਤੁ ਦੇ ਸਲਲੇ ਜਟਧਾਰੀ॥੧੮॥

ਪਉੜੀ॥

ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ ਦਲਾਂ
ਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਧੂਹਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ਦੁਰਗਾ
ਮਿਆਨ ਤੇ॥ ਚੰਡੀ ਰਾਕਸ ਖਾਣੀ ਵਾਹੀ
ਦੈਤ ਨੂ॥ ਕੋਪਰ ਚੂਰ ਚਵਾਣੀ ਲਥੀ ਕਰਗ
ਲੈ॥ ਪਾਖਰ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ ਰੜਕੀ ਧਰਤ
ਜਾਇ॥ ਲੈਂਦੀ ਅਘਾ ਸਿਧਾਣੀ ਸਿੰਗਾਂ
ਧਉਲ ਦਿਆਂ॥ ਕੂਰਮ ਸਿਰ ਲਹਲਾਣੀ
ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਕੈ॥ ਵਢੇ ਗੱਨ ਤਖਾਣੀ ਮੂਏ
ਖੇਤ ਵਿਚਿ॥ ਰਣ ਵਿਚਿ ਘਤੀ ਘਾਣੀ
ਲੋਹੁ ਮਿੱਜ ਦੀ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਕਹਾਣੀ

ਚੱਲਗੁ ਤੇਗ ਦੀ॥ ਬਿੱਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾਣੀ
ਮਹਿਖੇ ਦੈਤ ਨੂ॥੧੯॥

ਪਉੜੀ॥

ਇਤਿ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਦੈਤ ਮਾਰੇ ਦੁਰਗਾ
ਆਇਆ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾਂ ਰਾਣੀ ਸਿੰਘ
ਨਚਾਇਆ॥ ਮਾਰੇ ਵੀਰ ਜਟਾਣੀ ਦਲ
ਵਿਚਿ ਅੱਗਲੇ॥ ਮੰਗਣ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ
ਦਲੀਂ ਹਕਾਰ ਕੈ॥ ਜਣੁ ਕਰੀ ਸਮਾਇ
ਪਠਾਣੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਰਾਗ ਨੂ॥ ਰੱਤੂ ਦੇ
ਹੜਵਾਣੀ ਚੱਲੇ ਵੀਰ ਖੇਤ॥ ਪੀਤਾ ਫੁੱਲ
ਇਆਣੀ ਘੁਮਨ ਸੂਰਮੇ॥੨੦॥

ਪਉੜੀ॥

ਹੋਈ ਅਲੋਪ ਭਵਾਨੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੁ
ਦੇ॥ ਈਸਰ ਦੀ ਬਰਦਾਨੀ ਹੋਈ ਜਿੱਤ
ਦਿਨ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਗੁਮਾਨੀ ਜਨਮੇ
ਸੂਰਮੇ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਰਜਧਾਨੀ ਤੱਕੀ
ਜਿੱਤਣੀ॥੨੧॥

ਪਉੜੀ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਤੇ ਧਾਵਣਾ ਵਡ ਜੋਧੀਂ
ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ॥ ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾ
ਭੇੜ ਸੰਦਾ ਸਾਜੁ ਬਣਾਇਆ॥ ਜੁੰਮੇ ਕਟਕ
ਅਛੂਹਣੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਰਦੀ ਛਾਇਆ॥
ਰੋਹਿ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸਿਧਾਇਆ॥੨੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਅਲਾਇਆ ਵਡ ਜੋਧੀਂ
ਸੰਘਰ ਵਾਏ॥ ਰੋਹ ਦਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੀਆ
ਵਰਿਆਮੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ॥ ਘੁਰੇ ਦਮਾਮੇ
ਦੋਹਰੇ ਜਮ ਬਾਹਣ ਜਿਉ ਅਰੜਾਏ॥ ਦੇਉ
ਦਾਨੋ ਲੁੱਝਣ ਆਏ॥੨੩॥

ਪਉੜੀ॥

ਦਾਨੋ ਦੇਉ ਅਨਾਗੀ ਸੰਘਰੁ ਰਚਿਆ॥
ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਜਣੁ ਬਾਗੀਂ ਬਾਣੇ ਜੋਧਿਆਂ॥
ਭੂਤਾਂ ਇੱਲਾਂ ਕਾਗੀਂ ਗੋਸਤੁ ਭੱਖਿਆ॥
ਹੁਮੜ ਧੁਮੜ ਜਾਗੀ ਘੱਤੀ
ਸੂਰਿਆਂ॥੨੪॥

ਪਉੜੀ॥

ਸੱਟ ਪਈ ਨਗਾਰੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ॥
ਦਿੱਤੇ ਦੇਉ ਭਗਾਈ ਮਿਲਕੈ ਰਾਕਸੀਂ॥
ਲੋਕੀਂ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ॥
ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮ ਤਕਾਈ ਦੇਵਾਂ
ਡਰਦਿਆਂ॥ ਆਂਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ ਉਤੇ
ਰਾਕਸਾਂ॥੨੫॥

ਪਉੜੀ॥

ਆਈ ਫੇਰ ਭਵਾਨੀ ਖਬਰੀ
ਪਾਈਆਂ॥ ਦੈਤ ਵਡੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਏ
ਏਕਠੇ॥ ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਇਆ॥ ਜਗ ਵਿਚਿ ਵਡਾ ਦਾਨੋ
ਆਪ ਕਹਾਇਆ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ
ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ॥੨੬॥

ਪਉੜੀ॥

ਕੜਕ ਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ ਫਉਜਾਂ
ਦੇਖਿਕੈ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਖੰਡਾ ਹੋਈ
ਸਾਮਣੇ॥ ਸੱਭੇ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ ਧੂਮਰਨੈਣ
ਦੇ॥ ਜਣੁ ਲੈ ਕੱਟੇ ਆਰੇ ਦਰਖਤ
ਬਾਢੀਆਂ॥੨੭॥

ਪਉੜੀ॥

ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਬਜਾਈ ਦਲਾਂ
ਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ ਆਈ ਉੱਤੈ
ਰਾਕਸਾਂ॥ ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਨਚਾਈ ਸੀਹਣ
ਸਾਰ ਦੀ॥ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਤਨ ਲਾਈ
ਕੀਤੀ ਰੰਗੁਲੀ॥ ਭਾਈਆਂ ਮਾਰਨ ਭਾਈ
ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿ ਕੈ॥ ਰੋਹ ਹੋਇ ਚਲਾਈ

ਰਾਕਸ ਰਾਇ ਨੂੰ॥ ਜਮਪੁਰ ਦੀਆ
ਪਠਾਈ ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਨੂੰ॥ ਜਾਪੇ ਦਿਤੀ
ਸਾਈ ਮਾਰਨ ਸੁੰਭ ਦੀ॥੨੮॥

ਪਉੜੀ॥

ਭੰਨੇ ਦੈਤ ਪੁਕਾਰੇ ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ॥
ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਸੰਘਾਰੇ ਸਣੈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ॥
ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ॥
ਜਾਪਨ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ਡਿੱਗਨ ਸੂਰਮੇ॥
ਗਿਰੇ ਪਰਬਤ ਭਾਰੇ ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ॥ ਦੈਤਾਂ
ਦੇ ਦਲ ਹਾਰੇ ਦਹਸ਼ਤ ਖਾਇ ਕੈ॥ ਬਚੇ ਸੁ
ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਰਹਿਦੇ ਰਾਇ ਥੈ॥੨੯॥

ਪਉੜੀ॥

ਰੋਹ ਹੋਇ ਬੁਲਾਏ ਰਾਕਸ ਰਾਇ ਨੇ॥
ਬੈਠੇ ਮਤਾ ਪਕਾਈ ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ॥
ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਪਠਾਏ ਬਹੁਤਾ ਕਟਕੁ ਦੈ॥
ਜਾਪੇ ਛੱਪਰ ਛਾਏ ਬਣੀਆ ਕੇਜਮਾ॥ ਜੇਤੇ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਇ ਚਲੇ ਜੁੱਝਨੋ॥ ਜਣੁ ਜਮਪੁਰ
ਪਕੜ ਚਲਾਏ ਸੱਭੇ ਮਾਰਨੇ॥੩੦॥

ਪਉੜੀ॥

ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ॥
ਰੋਹਿ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ ਉੱਤੇ ਰਾਕਸਾਂ॥ ਸਭਨੀ
ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ ਬਰਛੇ ਪਕੜਿ ਕੈ॥ ਬਹੁਤੇ
ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਏ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ॥ ਤੀਰੀਂ
ਛਹਬਰ ਲਾਈ ਬੁੱਠੀ ਦੇਵਤਾਂ॥੩੧॥

ਪਉੜੀ॥

ਭੇਰੀ ਸੰਖ ਬਜਾਏ ਸੰਘਰ ਰਚਿਆ॥

ਤਣਿ ਤਣਿ ਤੀਰ ਚਲਾਏ ਦੁਰਗਾ ਧਨਖ
ਲੈ॥ ਜਿਨੀ ਦਸਤ ਉਠਾਏ ਰਹੇ ਨ
ਜੀਵਦੇ॥ ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਖਪਾਏ ਦੋਨੋ
ਦੇਵਤਾਂ॥੩੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਰਿਸਾਏ ਮਾਰੇ ਦੈਤ
ਸੁਣਿ॥ ਜੋਧੇ ਸਭ ਬੁਲਾਏ ਅਪਣੇ
ਮਜਲਸੀ॥ ਜਿਨੀ ਦੇਉ ਭਜਾਏ ਇੰਦ੍ਰ
ਜੇਹਵੇ॥ ਤੇਈ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ ਪਲ ਵਿਚਿ
ਦੇਵਤਾਂ॥ ਓਨੀ ਦਸਤੀ ਦਸਤਿ ਵਜਾਏ
ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤ ਕਰਿ॥ ਫਿਰ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ
ਚਲਾਏ ਬੀੜੇ ਰਾਇ ਦੇ॥ ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ

ਪਾਏ ਚਿਲਕਤ ਟੋਪੀਆਂ॥ ਲੁੱਝਣ ਨੋ
ਅਰੜਾਏ ਰਾਕਸ ਰੋਹਲੇ॥ ਕਦੇ ਨ ਕਿਨੈ
ਹਟਾਏ ਜੁੱਝ ਮਚਾਇ ਕੈ॥ ਮਿਲਿ ਤੇਈ
ਦਾਨੋ ਆਏ ਹੁਣ ਸੰਘਰ ਦੇਖਣਾ॥੩੩॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੈਤੀਂ ਡੰਡ ਉਭਾਰੀ ਨੇੜੇ ਆਇ ਕੈ॥
ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਸੋਰ ਸੁਣਿ॥
ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ ਗਦਾ ਫਿਰਾਇ ਕੈ॥
ਸੈਨਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੀ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਦੀ॥
ਜਣੁ ਮਦ ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ ਘੁਮਨ ਸੂਰਮੇ॥
ਅਗਣਿਤ ਪਾਉ ਪਸਾਰੀ ਰੁਲੇ ਅਹਾੜ
ਵਿਚਿ॥ ਜਾਪੈ ਖੇਡ ਖਿਡਾਰੀ ਸੁੱਤੇ ਫਾਗ
ਨੂੰ॥੩੪॥

ਪਉੜੀ॥

ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਹਕਾਰੇ ਰਹਦੇ ਸੂਰਮੇ॥
ਜੋਧੇ ਜੇਡ ਮੁਨਾਰੇ ਦਿੱਸਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ॥
ਸਭਨੀ ਦਸਤ ਉਭਾਰੇ ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿ ਕੈ॥
ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੇ ਆਏ ਸਾਮਣੇ॥ ਸੰਜਾਂ
ਤੇ ਠਣਕਾਰੇ ਤੇਗੀਂ ਉੱਭਰੇ॥ ਘਾੜ ਘੜਨਿ
ਠਠਿਆਰੇ ਜਾਣੁ ਬਣਾਇ ਕੈ॥੩੫॥

ਪਉੜੀ॥

ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ ਦਲਾਂ
ਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਘੂਮਰ ਬਰਗਸਤਾਣੀ ਦਲ
ਵਿਚਿ ਘਤੀਓ॥ ਸਣੇ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ
ਡਿਗਨ ਸੂਰਮੇ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗਨਿ
ਪਾਣੀ ਘਾਇਲ ਘੂਮਦੇ॥ ਏਵਡੁ ਮਾਰ

ਵਿਹਾਣੀ ਉਪਰ ਰਾਕਸਾਂ॥ ਬਿੱਜੁਲ ਜਿਉਂ
ਝਰਲਾਣੀ ਉੱਠੀ ਦੇਵਤਾਂ॥੩੬॥

ਪਉੜੀ॥

ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਉਭਾਰੀ ਦਲਾਂ
ਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਸੱਭੋ ਸੈਨਾ ਮਾਰੀ ਪਲ ਵਿਚਿ
ਦਾਨਵੀ॥ ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੋ ਮਾਰੇ ਰੋਹ ਬਢਾਇ
ਕੈ॥ ਸਿਰ ਵਿਚਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ਸ੍ਰਣਵਤ
ਬੀਜ ਦੇ॥੩੭॥

ਪਉੜੀ॥

ਅਗਣਿਤ ਦਾਨੋ ਭਾਰੇ ਹੋਏ ਲੋਹੂਆਂ॥
ਜੋਧੇ ਜੇਭੁ ਮੁਨਾਰੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ॥
ਦੁਰਗਾ ਨੋ ਲਲਕਾਰੇ ਆਵਨ ਸਾਮੁਣੇ॥
ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ ਰਾਕਸ ਆਂਵਦੇ॥ ਰੱਤੂ

ਦੇ ਪਰਨਾਲੇ ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਇ ਪਏ॥ ਉੱਠੇ
ਕਾਰਣਿਆਰੇ ਰਾਕਸ ਹੜਹੜਾਇ॥੩੮॥

ਪਉੜੀ॥

ਧੱਗਾਂ ਸੰਗਲੀਆਲੀਂ ਸੰਘਰ
ਵਾਇਆ॥ ਬਰਛੀ ਬੰਬਲਿਆਲੀ ਸੂਰੇ
ਸੰਘਰੇ॥ ਭੇੜ ਮਚਿਆ ਬੀਰਾਲੀ ਦੁਰਗਾ
ਦਾਨਵੀਂ॥ ਮਾਰ ਮਚੀ ਮੁਹਰਾਲੀ ਅੰਦਰਿ
ਖੇਤ ਦੈ॥ ਜਣੁ ਨਟ ਲੱਥੇ ਛਾਲੀਂ ਢੋਲ
ਬਜਾਇ ਕੈ॥ ਲੋਹੂ ਫਾਥੀ ਜਾਲੀ ਲੋਥੀਂ
ਜਮਧੜੀ॥ ਘਣ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਛੰਛਾਲੀ
ਤੇਗਾਂ ਹੱਸੀਆਂ॥ ਘੂਮਰਆਰਿ ਸਿਆਲੀ
ਬਣੀਆਂ ਕੇਜਮਾਂ॥੩੯॥

ਪਉੜੀ॥

ਧਗਾਂ ਸੂਲ ਬਜਾਈਆਂ ਦਲਾਂ
 ਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਲਈਆਂ
 ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀਂ॥ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ
 ਵਧਾਈਆਂ ਅਗਣਿਤ ਸੂਰਤਾਂ॥ ਦੁਰਗਾ
 ਸਉਹੇਂ ਆਈਆਂ ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ॥ ਸਭਨੀ
 ਆਣਿ ਵਗਾਈਆਂ ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿ ਕੈ॥
 ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਬਚਾਈਆਂ ਢਾਲ ਸੰਭਾਲ ਕੈ॥
 ਦੇਵੀ ਆਪ ਚਲਾਈਆਂ ਤਕਿ ਤਕਿ
 ਦਾਨਵੀਂ॥ ਲੋਹੂ ਨਾਲਿ ਡੁਬਾਈਆਂ ਤੇਗਾਂ
 ਨੰਗੀਆਂ॥ ਸਾਰਸੁਤੀ ਜਣੁ ਨ੍ਹਾਈਆਂ
 ਮਿਲਿਕੈ ਦੇਵੀਆਂ॥ ਸੱਭੇ ਮਾਰਿ
 ਗਿਰਾਈਆਂ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ॥ ਤਿਦੂੰ ਫੇਰਿ
 ਸਵਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੂਰਤਾਂ॥੪੦॥

ਪਉੜੀ॥

ਸੂਰੀਂ ਸੰਘਰ ਰਚਿਆ ਢੋਲ ਸੰਖ
ਨਗਾਰੇ ਵਾਇ ਕੈ॥ ਚੰਡ ਚਿਤਾਰੀ
ਕਾਲਿਕਾ ਮਨ ਬਹਲਾ ਰੋਸ ਬਢਾਇ ਕੈ॥
ਨਿਕਲੀ ਮੱਥਾ ਫੋੜਿ ਕੈ ਜਣੁ ਫਤੇ ਨੀਸਾਣ
ਬਜਾਇ ਕੈ॥ ਜਾਗ ਸੁ ਜੰਮੀ ਜੁੱਧ ਨੂੰ
ਜਰਵਾਣਾ ਜਣੁ ਮਿਰੜਾਇ ਕੈ॥ ਦਲ
ਵਿਚਿ ਘੇਰਾ ਘੱਤਿਆ ਜਣੁ ਸੀਂਹ ਤੁਰਿਆ
ਗਣਾਇ ਕੈ॥ ਆਪ ਵਿਸੁਲਾ ਹੋਇਆ
ਤਿਹੁ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਖੁਣਸਾਇ ਕੈ॥ ਰੋਹ
ਸਿਧਾਈਆ ਚਕ੍ ਪਾਣ ਕਰ ਨੰਦਾ ਖੜਗ
ਉਠਾਇ ਕੈ॥ ਅਗੇ ਰਾਕਸ ਬੈਠੇ ਰੋਹਲੇ
ਤੀਰੀਂ ਤੇਗੀਂ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ਕੈ॥ ਪਕੜ

ਪਛਾੜੇ ਰਾਕਸਾਂ ਦਲ ਦੈਤਾਂ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇ
ਕੈ॥ ਬਹੁ ਕੇਸੀਂ ਪਕੜ ਪਛਾੜਿਅਨਿ ਤਿਨ
ਅੰਦਰਿ ਧੂਮ ਰਚਾਇ ਕੈ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਚੁਣਿ
ਸੂਰਮੇ ਗਹਿ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚਲਾਇ ਕੈ॥
ਰਣਿ ਕਾਲੀ ਗੁੱਸਾ ਖਾਇ ਕੈ॥੪੧॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਅਣੀਆਂ
ਰੱਚੋਈਆਂ॥ ਧੂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਾ ਤਿੱਖੀਆਂ
ਨਾਲ ਲੋਹੂ ਧੋਈਆਂ॥ ਹੂਰਾਂ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ
ਨੂੰ ਘਤਿ ਘੇਰਿ ਖਲੋਈਆਂ॥ ਲਾੜਾ ਦੇਖਨ
ਲਾੜੀਆਂ ਚਉਗਿਰਦੈ ਹੋਈਆਂ॥੪੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਚੋਬੀ ਧਉਸਾਂ ਪਾਈਆਂ ਦਲਾਂ
 ਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਦਸਤੀ ਧੂਹਿ ਨਚਾਈਆਂ
 ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ॥ ਸੂਰਿਆਂ ਦੇ ਤਨ
 ਲਾਈਆਂ ਗੋਸ਼ਤ ਗਿੱਧੀਆਂ॥ ਬਿੱਧਣ
 ਰਾਤੀ ਆਈਆਂ ਮਰਦਾਂ ਘੋੜਿਆਂ॥
 ਜੋਗਣੀਆਂ ਮਿਲਿ ਧਾਈਆਂ ਲੋਹੂ ਭੱਖਣਾ॥
 ਫਉਜਾਂ ਮਾਰਿ ਹਟਾਈਆਂ ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ॥
 ਭਜਦੀਂ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਆਂ ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ॥
 ਭੁਈ ਨ ਪਉਣੈ ਪਾਈਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਰਕਤ
 ਦੀਆਂ॥ ਕਾਲੀ ਖੇਤਿ ਖਪਾਈਆਂ ਸੱਭੇ
 ਸੂਰਤਾਂ॥ ਬਹੁਤੀਂ ਸਿਰੀਂ ਬਿਹਾਈਆਂ
 ਘੜੀਆਂ ਕਾਲ ਕੀਆਂ॥ ਜਾਣੁ ਨ ਜਾਏ
 ਮਾਈਆਂ ਝੁਝੇ ਸੂਰਮੇ॥੪੩॥

ਪਉੜੀ॥

ਸੁੰਭ ਸੁਣੀ ਕਰਹਾਲੀ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ
ਦੀ॥ ਰਣ ਵਿਚਿ ਕਿਨੈ ਨ ਝਾਲੀ ਦੁਰਗਾ
ਆਂਵਦੀ॥ ਬਹੁਤੇ ਬੀਰ ਜਟਾਲੀ ਉੱਠੇ
ਆਖਿ ਕੈ॥ ਚੋਟਾਂ ਪਾਨ ਤਬਾਲੀ ਜਾਸਾਂ
ਜੁੱਧ ਨੂੰ॥ ਥਰਿ ਥਰਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਚਾਲੀ ਦਲਾਂ
ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ॥ ਨਾਉ ਜਿਵੇਹੈ ਹਾਲੀ ਸਹ
ਦਰੀਆਉ ਵਿਚਿ॥ ਧੂੜਿ ਉਤਾਹਾਂ ਘਾਲੀ
ਛੜੀਂ ਤੁਰੰਗਮਾਂ॥ ਜਾਣਿ ਪੁਕਾਰੂ ਚਾਲੀ
ਧਰਤੀ ਇੰਦ੍ਰ ਥੈ॥੪੪॥

ਪਉੜੀ॥

ਆਹਰ ਮਿਲਿਆ ਆਹਰੀਆਂ ਸੈਣ
ਸੂਰਿਆਂ ਸਾਜੀ॥ ਚਲੇ ਸਉਹੇਂ ਦੁਰਗਸਾਹ

ਜਣੁ ਕਾਬੈ ਹਾਜੀ॥ ਤੀਰੀਂ ਤੇਗੀਂ ਜਮਧੜੀਂ
ਰਣਿ ਵੰਡੀ ਭਾਜੀ॥ ਇਕਿ ਘਾਇਲ
ਘੁਮਨ ਸੂਰਮੇ ਜਣੁ ਮਕਤਬ ਕਾਜੀ॥
ਇਕਿ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏਂ ਜਿਉ ਝੁਕ
ਪਉਨ ਨਿਵਾਜੀ॥ ਇਕਿ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇ
ਖੁਨਸ ਕੈ ਖੁਨਸਾਇਨ ਤਾਜੀ॥ ਇਕਿ
ਧਾਵਨ ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ ਜਿਉ ਭੁਖਿਆਏ
ਪਾਜੀ॥ ਕਦੇ ਨ ਰੱਜੇ ਜੁੱਝ ਤੇ ਰਜਿ ਹੋਏ
ਰਾਜੀ॥੪੫॥

ਪਉੜੀ॥

ਬੱਜੇ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ਸੰਘਰ ਡੋਹਰੇ॥ ਡਹੇ
ਜੁ ਖੇਤ ਜਟਾਲੇ ਹਾਠਾਂ ਜੋੜਿਕੈ॥ ਨੇਜੇ

ਬੰਬਲੀਆਲੇ ਦਿੱਸਨ ਓਰਤੇ॥ ਚੱਲੇ ਜਾਣ
ਜਟਾਲੇ ਨਾਵਣ ਗੰਗ ਨੂ॥੪੬॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀਂ ਸੂਲ ਹੋਈਆਂ
ਕੰਗਾਂ॥ ਵਾਛੜ ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ ਵਿਚ ਖੇਤ
ਖਤੰਗਾਂ॥ ਧੂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਾ ਤਿੱਖੀਆਂ ਬਢ
ਲਾਹਨਿ ਅੰਗਾਂ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲਾਂ
ਮਿਲੰਦਿਆਂ ਭੇੜ ਪਇਆ ਨਿਹੰਗਾਂ॥੪੭॥

ਪਉੜੀ॥

ਓਰਤਿ ਫਉਜਾਂ ਆਈਆਂ ਬੀਰ ਚੜ੍ਹੇ
ਕੰਧਾਰੀ॥ ਸੜਕਿ ਮਿਆਨੋ ਕਢੀਆਂ
ਤਿਖੀਆਂ ਤਰਵਾਰੀ॥ ਕੜਕਿ ਉਠੇ ਰਣ
ਮੱਚਿਆ ਵੱਡੇ ਹੰਕਾਰੀ॥ ਸਿਰ ਧੜ ਬਾਹਾਂ

ਗੰਨਲੇ ਫੁਲ ਜੇਹੇ ਬਾੜੀ॥ ਜਾਪੇ ਕੱਟੇ
ਬਾਢੀਆਂ ਰੁਖ ਚੰਦਨ ਆਰੀ॥੪੮॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਸਟ
ਪਈ ਖਰਵਾਰ ਕਉ॥ ਤਕਿ ਤਕਿ ਕੈਬਰ
ਦੁਰਗਸ਼ਾਹ ਤਕਿ ਮਾਰੇ ਭਲੇ ਜੁਝਾਰ ਕਉ॥
ਪੈਦਲ ਮਾਰੇ ਹਾਥੀਆਂ ਸੰਗਿ ਰਥ ਗਿਰੇ
ਅਸਵਾਰ ਕਉ॥ ਸੋਹਨ ਸੰਜਾਂ ਬਾਗੜਾਂ
ਜਣੁ ਲੱਗੇ ਫੁੱਲ ਅਨਾਰ ਕਉ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਈ
ਕਾਲਿਕਾ ਹਥ ਸਜੇ ਲੈ ਤਲਵਾਰ ਕਉ॥
ਏਦੂ ਪਾਰਉ ਓਤ ਪਾਰ ਹਰਿਨਾਕਸ ਕਈ
ਹਜਾਰ ਕਉ॥ ਜਿਣ ਇੱਕਾ ਰਹੀ ਕੰਧਾਰ

ਕਉ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕਉ॥
੪੯॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਸੱਟ ਪਈ
ਜਮਧਾਣ ਕਉ॥ ਤਦ ਖਿੰਗ ਨਿਸੁੰਭ
ਨਚਾਇਆ ਡਾਲਿ ਉੱਪਰਿ ਬਰਗਸਤਾਣ
ਕਉ॥ ਫੜੀ ਬਿਲੰਦ ਮਗਾਇਉਸ
ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰਿ ਮੁਲਤਾਨ ਕਉ॥ ਗੁੱਸੇ
ਆਈ ਸਾਮਣੇ ਰਣਿ ਅੰਦਰਿ ਘੱਤਣ ਘਾਣ
ਕਉ॥ ਅਗੈ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ਦੁਰਗਸਾਹ
ਬਢਿ ਸੁੰਭਨ ਬਹੀ ਪਲਾਣ ਕਉ॥ ਰੜਕੀ
ਜਾਇ ਕੈ ਧਰਤ ਕਉ ਬਢਿ ਪਾਖਰ ਬਢਿ
ਕਿਕਾਣ ਕਉ॥ ਬੀਰ ਪਲਾਣੋ ਡਿੱਗਿਆ

ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਸੁੰਭ ਸੁਜਾਣ ਕਉ॥ ਸ਼ਾਬਾਸ਼
ਸਲੋਣੇ ਖਾਨ ਕਉ॥ ਸਦਾ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਤੇਰੇ
ਤਾਣ ਕਉ॥ ਤਾਰੀਫਾਂ ਪਾਨ ਚਬਾਨ ਕਉ॥
ਸਦ ਰਹਮਤ ਕੈਫਾਂ ਖਾਨ ਕਉ॥ ਸਦ
ਰਹਮਤ ਤੁਰੇ ਨਚਾਣ ਕਉ॥੫੦॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ ਗਹ ਸੰਘਰਿ
ਕੱਥੇ॥ ਓਰੜ ਉੱਠੇ ਸੂਰਮੇ ਆ ਡਾਹੇ
ਮੱਥੇ॥ ਕੱਟ ਤੁਫੰਗੀਂ ਕੈਬਰੀਂ ਦਲੁ ਗਾਹਿ
ਨਿਕੱਥੇ॥ ਦੇਖਨ ਜੰਗ ਫਰੇਸਤੇ ਅਸਮਾਨੋ
ਲੱਥੇ॥੫੧॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ ਦਲ ਘੁਰੇ
ਨਗਾਰੇ॥ ਓਰੜਿ ਆਏ ਸੂਰਮੇ ਸਰਦਾਰ
ਰਣਿਆਰੇ॥ ਲੈ ਕੇ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ
ਹਥਿਆਰ ਉਭਾਰੇ॥ ਟੋਪ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ
ਗਲਿ ਸੰਜ ਸਵਾਰੇ॥ ਲੈ ਕੇ ਬਰਛੀ
ਦੁਰਗਸਾਹ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ॥ ਚੜੇ ਰਥੀਂ
ਗਜ ਘੋੜਿਈਂ ਮਾਰਿ ਭੁਇ ਤੇ ਡਾਰੇ॥
ਜਾਣੁ ਹਲਵਾਈ ਸੀਖ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿ ਵੜੇ
ਉਤਾਰੇ॥੫੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਨਾਲਿ
ਧਉਸਾਂ ਭਾਰੀ॥ ਲਈ ਭਗਉਤੀ
ਦੁਰਗਸਾਹ ਵਰਜਾਗਨ ਭਾਰੀ॥ ਲਾਈ

ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਨੇ ਰਤੁ ਪੀਐ ਪਿਆਰੀ॥ ਸੁੰਭ
ਪਲਾਣੇ ਡਿਗਿਆ ਉਪਮਾ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਡੁੱਬ
ਰੱਤੂ ਨਾਲਹੁ ਨਿੱਕਲੀ ਬਰਛੀ ਦੋਧਾਰੀ॥
ਜਾਣੁ ਰਜਾਦੀ ਉਤਰੀ ਪੈਨ੍ਹਿ ਸੂਹੀ
ਸਾਰੀ॥੫੩॥

ਪਉੜੀ॥

ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ ਭੇੜ ਪਇਆ
ਸਬਾਹੀਂ॥ ਸਸਤ੍ ਪਜੂਤੇ ਦੁਰਗਸਾਹ ਗਹ
ਸਭਨੀ ਬਾਹੀਂ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਿਆ
ਬਤ ਜੇਹੇ ਸਾਹੀਂ॥ ਫਉਜਾਂ
ਰਾਕਸਿਆਰੀਆਂ ਦੇਖ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀਂ॥
ਮੁਹਿ ਕਤੂਚੇ ਘਾਹ ਦੇ ਛਡਿ ਘੋੜੇ ਰਾਹੀਂ॥

ਭਜਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁੜਿ ਝਾਕਨ
ਨਾਹੀਂ॥੫੪॥

ਪਉੜੀ॥

ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ ਜਮ ਦੇ ਧਾਮ
ਨੋ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ ਰਾਜ
ਅਭਿਖੇਕ ਨੋ॥ ਸਿਰ ਪਰਿ ਛੜ੍ਹ
ਫਿਰਾਇਆ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੈ॥ ਚਉਦਹ
ਲੋਕਾਂ ਛਾਇਆ ਜਸੁ ਜਗ ਮਾਤ ਦਾ॥
ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ ਸਭੇ
ਪਉੜੀਆਂ॥ ਫੇਰਿ ਨ ਜੂਨੀ ਆਇਆ
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਗਾਇਆ॥੫੫॥

ੴ

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੨॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ॥ ਫਿਰਿ ਅੰਗਦ
ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ
ਸਹਾਇ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ
ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸੁ ਡਿਠੇ ਸਭ ਦੁਖ
ਜਾਇ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰੀਐ ਘਰਿ
ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥ ਦਸਮ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਭ

ਥਾਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਲਕ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਮਰੀਐ ਜਿਨ ਮਾਰਗ ਦੀਆ
ਬਤਾਇ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਮਰੀਐ ਜਿਨ ਜਮ ਤੇ
ਲੀਆ ਛੁਡਾਇ॥ ਜੋਤਿ ਕਾ ਜਾਮਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਮਰੀਐ ਜਿਨ
ਟੁੱਟੀ ਲਈ ਮਿਲਾਇ॥ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲੇ
ਅਟੱਲ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਮਰੀਐ ਜਿਨ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ
ਸੁਚ ਸੋਧ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦਿਤਾ
ਚਲਾਇ॥ ਹਾਜ਼ਰਾ ਹਜ਼ੂਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਕੀਤਿਆਂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁੱਖ ਕੱਟਿਆ
ਜਾਏ॥ ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਪੰਜ
ਪਿਆਰੇ ਚਾਲੀ ਮੁਕਤੇ ਬੇਅੰਤ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ
ਕਮਾਈ ਵਲ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਆਪ ਦਾ
ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਚਿਤ ਆਵੈ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਸੀਂ ਸਦਾ
ਭੁਲਣਹਾਰ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਸਦਾ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਹੈਂ
ਦਰੋਂ ਘਰੋਂ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਬਖਸ਼, ਬੇਮੁਖ ਹੋ
ਕੇ ਨ ਮਰੀਏ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਧਰਮ ਵਰਤਾ,
ਮਹਾਂ ਮਲੇਛ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ, ਸੰਤ ਖਾਲਸੇ
ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ। ਗਊ ਗਰੀਬ ਦੇ ਕਸ਼ਟ
ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ, ਕੁਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮ

ਜਪੇ ਕੋਈ ਦੁਖੀਆ ਰਹੇ ਹੀ ਨਾ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ
ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ
ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਬਣਿਆ ਰਹੇ।

ਦੀਨਾਬੰਧੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਆਪ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ
ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹਾਂ / ਕੀਤਾ ਹੈ।*

ਹੇ ਭਗਵਤੀ ਮਾਤਾ ਹੇ ਜਗਦੰਭਾ
ਆਦਿ ਅੰਤ ਦੈਂਤਾ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨ
ਵਾਲੀ, ਗਊ ਬਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤੇ
ਭਛਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਭਨਾ ਦਾ
ਨਾਸ ਕਰ।

ਹੇ ਸਕਤਿ ਮਾਤਾ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ
ਜੋ ਮਨਮੁਖੀ ਸੁਭਾਇ ਹੈਨ, ਜੋ ਆਸੁਰੀ
ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ, ਅਰ ਬਾਹਿਰ
ਤਾਮਸੀ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲੇ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ
ਏਨਾ ਸਭਨਾ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੀਂ।

ਨ ਵਿਸਰੀਂ ਨ ਵਿਸਾਰੀਂ ਰਖ ਲੈ
ਬਖਸ਼ ਲੈ ਦੇਹ ਕਰਕੇ ਦਿਹੁ ਦਿਦਾਰ। ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ
ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਜੋ ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ
ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ।

* ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਲਗੇ
ਅਰ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਭੀ ਅਰਦਾਸ ਵਿਚ ਇਹੁ ਬੇਨਤੀ
ਕਰਨੀ। ਹੇ ਭਗਵਤੀ.....

- ਹੋਰ ਪਾਠ ਭਾਵੇਂ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਹੋ ਜਾਇ ਪਰ ਚੰਡੀ
ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰੰਭ
ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਟਿੱਕੀ ਨਾਲ ਭੋਗ ਪਾ ਦੇਣਾ।

- ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੇਵਲ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਪਾਠ
ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੈ।